Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Tatiana Balan
Dosarul nr. 2r-944/25; PIGD nr. 2-25046423-02-25r-12052025

D E C I Z I E

30 martie 2026 mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru**

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către executorul judecătoresc Marianciuc Evelina împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 aprilie 2025, prin care a fost respins demersul executorului judecătoresc Marianciuc Evelina privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Tudor Căpățînă,–

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

În data de 31 martie 2024, executorul judecătoresc Evelina Marianciuc a depus un demers cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a țării pe un termen de 6 luni în privința debitorului Tudor Căpățînă.

În motivarea demersului a indicat că, în procedura de executare forțată se află documentul executoriu nr. 2-922/2020 din 20 august 2020, emis de către Judecătoria Orhei, privind încasarea de la Tudor Căpățînă în beneficiul OCN „Moneda Credit” SRL a sumei de 16 126,35 de lei.

A menționat că, la data de 13 noiembrie 2020, documentul executoriu a fost primit spre executare și a fost intentată procedura de executare, părțile procedurii de executare fiind obligate să se prezinte la executorul judecătoresc la data de 27 noiembrie 2020, pentru a le fi comunicate drepturile și obligațiile lor, inclusiv și posibilitatea de conciliere sau, după caz, determinare a modalității de executare și/sau consecutivității de urmărire a bunurilor debitorului.

A afirmat că, la aceeași dată au fost aplicate toate interdicțiile debitorului la Departamentul Cadastru pentru interzicerea reînregistrării dreptului de proprietate a bunurilor imobile, ce-i aparțin cu drept de proprietate, la Departamentul principal înregistrare a transportului și calificare a conducătorilor auto și la băncile comerciale, iar în urma informației parvenite, debitorul nu deține careva bunuri cu înregistrare de stat și nici mijloace financiare pe conturile bancare.

A susținut că, copia încheierii de intentare a procedurii de executare însoțită de borderoul de calcul al cheltuielilor de executare și copia documentului executoriu au fost transmise debitorului la adresa de domiciliu prin aviz de recepție, avizul fiind reclamat la 25 noiembrie 2020, iar la biroul executorului judecătoresc nu s-a prezentat.

A relatat că, ieșind la fața locului la data de 14 septembrie 2021, pe adresa or. Orhei, str. Fîntînilor, 11, fiind însoțită de reprezentantul creditorului Dumitru Popovici, s-a constatat că, nimeni nu era acasă, fiindu-i lăsată citația pentru data de 17 septembrie 2021, ora 10:00.

A notat că, suplimentar, pe adresa debitorului, la data de 03 noiembrie 2023, a fost transmisă o înștiințare conform art.22 alin. (1), lit. b) din Codul de executare, prin care a fost obligat debitorul de a prezenta informația cu privire la veniturile și bunurile, ce le deține cu drept de proprietate, în scopul stabilirii unei modalități de executare, fiind informat și despre consecințele neprezentării informației solicitate, înștiințarea fiind transmisă cu aviz de recepție, avizul fiind recepționat la data de 10 februarie 2023.

A invocat că, fiind telefonat de mai multe ori la numărul de telefon *****, debitorul Tudor Căpățînă a declarat că, în prezent nu are bani, iar când va obține venituri, va începe să achite.

A relevat că, accesând informația din baza de date „Acces Web", s-a constatat că, debitorul a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova la data de 19 septembrie 2021, a intrat înapoi la data de 29 mai 2024 și în continuare nu dorește să-și onoreze obligația sa de debitor în procedura de executare.

Consideră că, Tudor Căpățînă cunoaște că este debitor într-o procedură de executare, dar acționează cu rea-voință în privința executării documentului executoriu, fapt ce face imposibilă și dificilă executarea hotărârii judecătorești.

Reieșind din cele indicate, solicită aplicarea interdicției de părăsire a țării pe un termen de 6 luni în privința debitorului Tudor Căpățînă, a. n. *****, IDNP *****.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 aprilie 2025, s-a respins demersul executorului judecătoresc Marianciuc Evelina privind aplicarea interdicției de a părăsi hotarele țării pe un termen de 6 luni în privința debitorului Tudor Căpățînă.

I.II. Recursul declarat: În data de 2 mai 2025 executorul judecătoresc Marianciuc Evelina, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 aprilie 2025, prin care s-a respins demersul executorului judecătoresc Marianciuc Evelina cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Tudor Căpățînă.

În motivarea recursului, recurentul a indicat aceleași motive de fapt și de drept invocate la depunerea demersului în instanța de fond, suplimentar a menționat că, încheierea instanței de fond este neîntemeiată și pasibilă a fi anulată de către instanța ierarhic superioară, or, la examinarea demersului executorului judecătoresc instanța de judecată a interpretat în mod eronat norma de drept material și anume art. 64 Cod de executare fapt ce constituie temei de recurs în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă.

Solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 aprilie 2025 cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie admis demersul executorului judecătoresc și să se dispună aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova pe un termen de 6 luni în privința debitorului Tudor Căpățînă.

I.III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În fapt, având în vedere faptul că încheierea instanței de fond a fost emisă la 14 aprilie 2025, iar la materialele cauzei nu există date care să confirme recepționarea acesteia de către

recurent, Colegiul reține că cererea de recurs depusă la 2 mai 2025 a fost înaintată cu respectarea termenului prevăzut de art. 425 Cod de procedură civilă al RM.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs,** prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă (în continuare „CPC al RM"), recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă al RM instanța de recurs, **după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.**

În conformitate cu prevederile art. 11 din Codul de executare al RM, sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: a) titlurile executorii eliberate de instanţa de judecată în condiţiile legii;

În temeiul art. 22 alin. (1) lit. x) din Codul de executare, **executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărîrii judecătoreşti.**

În temeiul art. 22 alin. (2) Cod de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanţilor la procesul de executare drepturile şi obligaţiile lor.

În temeiul art. 44 alin. (3) din Codul de executare, **debitorul este obligat să execute documentul executoriu, să declare în scris, pe propria răspundere, executorului judecătoresc, la solicitarea acestuia, toate veniturile,** drepturile de creanţă deţinute şi bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părţi, în devălmăşie sau care sînt gajate, precum şi locul aflării lor. Aceeaşi obligaţie revine şi conducătorilor, contabililor şi fondatorilor persoanei juridice debitor. Nerespectarea acestei obligaţii atrage răspunderea prevăzută de lege.

În conformitate cu art. 64 alin. (1) Cod de executare, interdicția de a părăsi țara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, **doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu**, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs.

Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers.

În conformitate cu art. 27 din Constituție, dreptul la libera circulație în țară este garantat. Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară. Dreptul la libera circulație este protejat, de asemenea, de art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 13 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Orice limitare a dreptului persoanei la libera circulație, la caz interdicția de a părăsi țara, trebuie să corespundă anumitor exigențe de ordin material și procedural, care să garanteze proporționalitatea acesteia cu scopul urmărit. Aplicarea interdicției de a părăsi țara este o măsură excepțională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu și se aplică doar după ce s-a dovedit faptul că alte măsuri de executare nu au dus la executarea documentului executoriu.

Colegiul civil reține inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că, „consemnarea la reşedinţă (domiciliu)", adică impunerea obligaţiei de a nu o părăsi - într-o regiune determinată constituie o restricţie la libertatea de a circula şi de a-şi alege în mod liber reşedinţa, constatând astfel încălcarea art.2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului (a se vedea f. d. Comis. EDH, 13 decembrie 1984, nr. 10078/1982, * c/France, DRnr. 41, p. 103).

În acest context, instanța de judecată reține că, prin natura juridică a instituției interdicției de a părăsi țara, este interzisă aplicarea arbitrară a unei astfel de măsuri, care determină limitarea persoanei în libertatea acestuia la libera circulație precum pe teritoriul Republicii Moldova, precum și în afara teritoriului statului.

Astfel, având în vedere că oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa, instanța de judecată dă apreciere și verifică în ce măsură executorul judecătoresc a probat aplicarea eficientă a tuturor măsurilor de asigurare și executare a documentului executoriu, ieșirea debitorului de pe teritoriul RM și **legătura de cauzalitate dintre părăsirea teritoriului statului și neexecutarea documentului executoriu și respectiv, existența unui risc în acest sens, respectiv, dacă pentru executarea obligațiilor civile, este sau nu justificat a limita persoana în dreptul de a circula liber.**

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

Astfel, în baza materialelor procedurii de executare silită, prezentate de către executorul judecătoresc la demers, prima instanță a constatat că în procedura de executare a executorului judecătoresc Marianciuc Evelina, se află spre executare documentul executoriu nr. 2-922/2020 din 20 august 2020, emis de către Judecătoria Orhei, privind încasarea de la Tudor Căpățînă în beneficiul OCN „Moneda Credit" SRL a sumei de 16 126,35 de lei și a intentat procedura de executare în baza acestui document executoriu.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 13 noiembrie 2020, executorul judecătoresc Evelina Marianciuc a emis încheierea privind asigurarea executării documentului executoriu.

Potrivit informației din Registrul de stat al transporturilor se atestă că, debitorul nu deține cu drept de proprietate mijloace de transport înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova.

Din baza de date SIC „Acces Web" rezultă că, debitorul nu figurează în calitate de administrator sau fondator al persoanei juridice pe teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit răspunsului parvenit de la IP „Agenția Servicii Publice", Departamentul cadastru, pe numele debitorului nu este înscris dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din Republica Moldova.

Conform extrasului din baza de date CNAM, debitorul are statut de „neangajat" și „neasigurat".

Invocând eschivarea debitorului de la executarea obligației, cât și faptul că părăsirea hotarelor Republicii Moldova ar face imposibilă sau dificilă executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc Marianciuc Evelina a înaintat în instanță un demers, prin care a solicitat aplicarea față de debitorul Tudor Căpățînă a interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni.

Reieșind din cele menționate, prima instanță a constatat că, deși executorul judecătoresc în scopul asigurării executării documentului executoriu, a întreprins un șir de acțiuni și investigații în conformitate cu prevederile Codului de executare, nu a prezentat probe ce ar confirma faptul efectuării tuturor măsurilor prevăzute de lege pentru asigurarea executării documentului executoriu, și conchide lipsa temeiurilor care ar justifica imposibilitatea sau dificultatea executării hotărârii judecătorești.

În același timp, prima instanță a constatat că, executorul judecătoresc nu a invocat temeiuri de fapt confirmate prin probe pertinente, respectiv nu a justificat necesitatea prezenței debitorului pentru a fi executat documentul executoriu, precum nici nu a demonstrat că lipsa debitorului este unicul impediment de executare a documentului executoriu și, de aceia prezența ultimului la executor este stringentă, necesară și obligatorie.

Astfel, Completul judiciar atestă că, atât din demersul înaintat, cât și din materialele anexate la acesta nu rezultă necesitatea și oportunitatea aplicării măsurilor solicitate, în acest sens nefiind prezentate probe suficiente și admisibile, or, executorul judecătoresc nu a indicat care anume măsuri urmează a fi efectuate/executate cu participarea obligatorie a debitorului și care este cauza prezenței obligatorii a debitorului întru executarea hotărârii judecătorești și stingerea datoriei (cerință expres prevăzută de norma legală).

Reieșind din aceste constatări, Colegiul judiciar constată cu certitudine că instanța de fond corect și întemeiat a respins demersul executorului judecătoresc, or, în prezența speță sunt suficiente pârghii pentru a fi folosite întru executarea documentului executoriu, pînă la aplicarea măsurii excepționale cu aplicarea interdicției de a părăsi țara.

Colegiul reiterează că, prin natura juridică a instituției interdicției de a părăsi țara, aceasta constituie elemente ale dreptului persoanei la libertatea de circulație și care, prin aplicarea arbitrară a unei astfel de măsuri, determină limitarea persoanei în libertatea acestuia la libera circulație precum pe teritoriul Republicii Moldova, precum și în afara teritoriului statului.

În acest sens, este întemeiat a reține inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia în speța Reiner vs Bulgariei (hotărârea nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că „...din principiul proporționalității reiese că restricția privind dreptul de a părăsi țara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmărește un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăsește țara ar putea compromite șansele de a percepe suma în cauză".

În cauza Battista vs Italia (02 decembrie 2004), CtEDO s-a pronunțat asupra măsurilor care restricționează libertatea de a părăsi un stat în baza existenței unei datorii deosebit de importante față de terț. În special, s-a constatat că articolul 2 § 2 din Protocolul nr. 4 îi asigură fiecărei persoane dreptul de a părăsi orice țară pentru orice altă țară la propria sa alegere și în care poate fi primită. Iar, refuzul instanțelor interne de a-i elibera un pașaport și decizia de a-i anula cardul de identitate pentru călătoriile în străinătate au constituit o ingerință în acel drept (vezi decizia din Peltonen, citată mai sus, p. 43, și hotărârile citate mai sus în Baumann, §§ 62-63; Napijalo, §§ 69-73; și Nalbantski, § 61).

Mai mult ca atît, în cauza Hliustov vs Russia (11 iulie 2013), CtEDO s-a pronunțat asupra măsurilor care restricționează libertatea de a părăsi un stat în baza existenței unei datorii deosebit de importante față de terț. În special, s-a constatat că articolul 2 § 2 din Protocolul nr. 4 îi asigură fiecărei persoane dreptul de a părăsi orice țară pentru orice altă țară la propria sa alegere și în care poate fi primită.

În această privință, Curtea Europeană a reiterat în repetate rânduri că, statul are obligaţia pozitivă să organizeze un sistem de executare a hotărârilor judecătoreşti, care să fie eficient atât în practică, cât şi în drept, precum şi să asigure executarea acestor hotărâri fără întârzieri nejustificate, în caz contrar acest fapt angajează responsabilitatea statului în temeiul articolului 6 §1 din Convenţia Europeană. Totuși, Curtea menționează că măsurile stabilite întru asigurarea executării efective a unei hotărîri judecătorești nu trebuie să aducă atingere drepturilor proclamate de art.2 Protocolul 4 CEDO, fiind necesare într-o societate democratică (pct.92 din hotărîrea citată supra).

Având în vedere că oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa, iar *executorul judecătoresc nu a probat aplicarea eficientă a tuturor măsurilor de asigurare şi executare a documentului executoriu, precum nici* **nu a prezentat probe pertinente și concludente privitor la legătura de cauzalitate dintre părăsirea teritoriului statului și neexecutarea documentului executoriu și respectiv, existența unui risc în acest sens**, Colegiul civil ajunge la concluzia că, pentru executarea obligațiilor civile, în circumstanțele în care nu se întrunesc condițiile legale, nu este justificat a limita persoana în dreptul de a circula liber.

Astfel, apreciind circumstanțele de fapt constatate și normele de drept reținute *supra*, în lipsa probelor care ar confirma că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile posibile și eficiente în vederea citării și comunicării intentării procedurii de executare, verificării și căutării debitorului, stabilirii patrimoniului acestuia, precum și privitor la **ieșirea debitorului de pe teritoriul RM și legătura de cauzalitate dintre părăsirea teritoriului statului și neexecutarea documentului executoriu și respectiv, existența unui risc în acest sens**, Colegiul civil ajunge la concluzia legalității și temeiniciei încheierii primei instanțe, prin care a fost respins neîntemeiat demersul executorului judecătoresc cu privire la aplicarea în privința debitorului a interdicției de a părăsi țara pentru un termen de 6 luni în temeiul art. 64 Cod de executare al RM.

În ceea ce privește argumentele recurentului întemeiate pe natura actelor de executare îndeplinite la etapa respectivă întru executarea documentului executoriu, Colegiul constată că se întemeiază pe aprecierea subiectivă a faptelor constatate în cadrul procedurii de executare și respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept. Or, în temeiul art. 64 alin. (1) Cod de executare, interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării

documentului executoriu. Context în care **executorul judecătoresc nu a argumentat și demonstrat că,** după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, **prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu, respectiv nu se întrunesc cumulativ condițiile prevăzute de Lege pentru a aplicarea în privința debitorului a interdicției de a părăsi țara** pentru un termen de 6 luni în temeiul art. 64 Cod de executare al RM.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, fără a da apreciere obiectivă faptelor și normelor de drept puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de executorul judecătoresc Marianciuc Evelina și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 14 aprilie 2025.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către executorul judecătoresc Marianciuc Evelina împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 aprilie 2025.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 aprilie 2025, prin care a fost respins demersul executorului judecătoresc Marianciuc Evelina cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Tudor Căpățînă.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Preşedintele completului, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Copia corespunde originalului, judecător raportor – Elena Bolocan